

Дратівливі і бунтівні

1. Пам. Вірш: **Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до повноти віків. 1 Кор. 10:11**

Вивчаючи 2 урок, ми розглянемо деякі приклади дивного неспокою серед людей. Його причина не в стихійних лихах, таких як землетруси, що несподівано вриваються в наше життя а з причини гріховності впавших людей, яких не влаштовує все те, що Христос пропонує всім тим, хто навертається до Нього з вірою і послухом.

У книзі Чисел 11-14 Біблія описує історію бунтівного народу. Божий народ швидко забув про великі діла, звершені Богом заради них і для них.

Вони жаждали отримати обіцяний відпочинок миттєво, і їм вже не терпілося його отримати. Однак незадовго до цього вони впали духом і знову збунтувалися.

Чого ми, що «живемо в останні дні історії» (1 Коринтян 10:11), можемо навчитися на помилках Ізраїлю?

1. Часткова, вибіркова пам'ять. Числа 11
2. Боязнь втратити лідерство. Числа 12
3. Невдоволення і бунт. Числа 13; 14: 1-10
4. Заступництво за повстанців. Числа 14: 11-19
5. Засвоєні уроки. Числа 14: 39-45

ВИБІРКОВА ПАМ'ЯТЬ

«Ми згадуємо рибу, що ми їли в Єгипті, огірки, дині, цибулю-порей, цибулю і часник». (Числа 11: 5)

Ізраїльтяни дуже часто проявляли незадоволення і навіть не мали спокою, будучи звільнені з рабства, а згодом, після Синаю, де відбулась зустріч з Богом, і в подальшому, йдучи по шляху в Ханаан. Минуло більше року з тих пір, як вони вийшли з Єгипту (див. Числ. 1: 1). І вони майже були готові увійти в обіцяну Землю... Ізраїльтян було «перелічено» і «організовано». До цього вони вже були не раз і не два свідками неймовірних проявів Божої благодаті і явних ознак присутності Бога серед них. Проте, в першому ж місці, де вони зупинилися під час своєї подорожі біля гори Синай, вони почали нарікати.

Після виходу з Єгипту, після досвідів біля гори Синай народ Ізраїлю відновив свою подорож в Обітовану Землю. А іноземці, які приєдналися до Ізраїлю, заохочували їх просити м'яса. Їм набридла манна! (Чис. 11: 4, 6).

Однак у них була досить вибіркова пам'ять. Чомусь вони згадали, що їли це «даром» в Єгипті, але забули про своє невиносиме життя в жорстокому рабстві.

Бог дав їм м'ясо, «доки воно не вийде з ваших ніздрів». Бог також призначив 70 керівників, які могли б заспокоїти людей і мінімізувати їх заколот, не як в рабовласницькому устрої, але в силі Святого Духа.

БОЯЗНЬ ВТРАТИТИ ЛІДЕРСТВО. ЧИСЛА 12

«Тоді Маріам і Аарон виступили проти Мойсея через дружину Мойсея, на якій він одружився; тому що він одружився на Ефіопці». (Числа 12: 1) Сепфора ж була їм «чужою», родом з Медіамської землі (див. Вих. 3: 1).

1. Народ був під керівництвом Мойсея, Аарона і Маріам ще до повстання і отримання м'яса – перепелів. **«Я вивів тебе з**

Єгипетського краю і викупив тебе з дому неволі. Послав я був перед тобою Мойсея, Аарона та Маріам.»
(Михей 6: 4).

Потім були обрані 70 старійшин, які допомагали Мойсеєві вести народ. А Маріам та Аарон прочали заздрити бо боялися втратити своє лідерство. Біблійні тексти ясно демонструють, що це був тільки привід. Їх скарга в основному стосувалася пророчого дару. У попередньому розділі Бог сказав Мойсеєві призначити сімдесят старійшин, які допоможуть йому нести адміністративний тягар керівництва.

Тому вони використали шлюб Мойсея з іноземкою, як привід, щоб заявити про своє керівне становище, яке їх принижує: **«Чи дійсно Господь говорив тільки через Мойсея? Хіба Він не говорив і через нас?»** (Чис. 12: 2).

Аарон і Маріам теж грали ключові керівні ролі (дослідіть самостійно Вих. 4:13-15; Мих. 6:4), але тепер вони відчули загрозу з боку розширення керівного кола і сказали: **«Чи тільки з одним Мойсеєм Господь говорив? Чи ж не казав Він і нам?»** (Числ. 12: 2).

Пророчий дар - це не засіб для здобуття більшої влади. Мойсей найкраще підходив на роль керівника, тому що добре засвоїв урок залежності від Бога.

Критикувати керівництво, призначене Богом, небезпечно. На щастя, вони схаменулися. Ми читаємо, як Аарон розкався і клопотав за свою сестру, вражену проказою. **Без сумніву, клопотання набагато сильніше критики.**

Тепер, замість критики і невдоволення ми бачимо, як Аарон благає за Маріам і як Мойсей заступається за неї перед Богом (Числ. 12: 11-13).

Саме такі відношення Бог бажає бачити в Своєму народі. Він чує слова клопотання і зцілює Маріам.

Хоча завжди легко скаржитися, критикувати і засуджувати керівників церкви будь-якого рівня, наскільки змінилася б наша церква і наше власне духовне життя в кращу сторону, якби ми замість цього клопотали за наших керівників перед Богом, навіть якщо в чомусь з ними не згодні?

Дух Пророцтва говорить:

«Нехай ніхто не цілиться в солдата, якого визнає Бог, якого Бог послав нести особливу вістку світові і виконувати особливу роботу.

Не завжди воїни Христа можуть проявляти досконалість у своїх кроках, але їх помилки не повинні викликати у їхніх співпрацівників слова, які послабляють їх силу, а слова, які навпаки б зміцнювали і допомагали їм відновити втрачені позиції».

(Е. уайт, Вибрані вісті, том 3, 344 сто., розд. 50)

НЕВДОВОЛЕННЯ І ПОВСТАННЯ

«Але люди, які ходили з ним [Калевом] у розвідку, сказали: «Ми не можемо виступити проти такого народу, тому що вони сильніші за нас»» (Числа 13:31).

Це ще один приклад вибіркової пам'яті. Вони забули перехід Чермного моря, воду зі скелі, солодку гірку воду ?!...

Незважаючи на втручання Калева, в народі переважали голоси тих, хто сумнівається і в скептиків. Ізраїльтяни не рішаються відправитися завойовувати те, що обіцяв їм Бог. Замість того, схвильовані, вони підняли плач і нарікання, замість того щоб піти з упевненістю і довірою Богові і з вигуками перемоги завоювати землю.

Вони прийшли до воріт землі, яка **«тече молоком і медом»** (в. 27). Бог обіцяв все це для них. Їм потрібно було тільки одне, не

покладатися на власні сили. Однак вони не хотіли ні згадувати, ні слухати Калева ні довіряти силі Бога.

Їх налякали труднощі, які не їм слід було вирішувати, а побачивши їх попереду, вони повстали проти Бога і своїх лідерів. Їх бунт зайшов так далеко, що вони були готові каменувати камінням Ісуса Навина і Калева.

Коли ми забуваємо, що Бог зробив для нас, ми спотворюємо реальність і не бачимо ясно майбутнього. Це призводить до розчарування.

Коли у нас тривога на серці, нам важко жити вірою. Однак, занепокоєння впливає не тільки на наші емоції. Від незадоволення (включаючи нарікання) і прийняття неправильних рішень, один крок до бунтівництва. А де ж довіра Богові???

ЗАСТУПНИЦТВО ЗА ПОВСТАНЦІВ

«Прошу, прости беззаконня цього народу за величчю Твоїї милості, як Ти прощав цей народ від Єгипту до сих пір».

(Числа 14:19)

Бог зробив Мойсеєві слухну пропозицію: оскільки вони не хочуть входити в Ханаан, Я знищу їх, щоб почати все заново, з «нуля» (в. 12).

Ось він - справжній чоловік Божий. Відповідь Мойсея немовби зупинилась у часі, як пророцтво. Вона не тільки вказує на Заступника, Який більше ніж 1400 років по тому буде молитися про Своїх послідовників заступницькою молитвою (див. Ін. 17). Дійсно, в цьому вчинку Мойсея ми бачимо приклад того, що Христос робить для нас. Їх вина або наша провина не підлягає сумніву. А Мойсей все ж благає, кажучи: **«Прости ж провину цього народу через велику милість Свою!»** (Числ. 14:19).

Як Господь зробив з цим народом завдяки заступництву Мойсея, так Він поступає і з кожним з нас, завдяки смерті, воскресінню та клопотанням Ісуса за нас.

Але Мойсей почав клопотати за людей перед Богом як прообраз Ісуса. Він визнав, що вони заколотники і заслуговують знищення. Однак він просив Бога простити їх через Його любов. (в. 19).

Бог, по Своїй благодаті простив їх. Але Він не звільнив їх від наслідків їх повстання. Тільки їх дітям дістанеться те, чого вони не помітили (в. 30-31).

Це слова схожі на вирок, але насправді це благодать. Як це покоління могло підкорити могутні міста Ханаану, якщо люди не навчилися довіряти Богові?

Як вони могли бути світлом для народів, якщо самі перебували в темряві?

Це все було частиною Божої благодаті. Вони не могли завоювати Ханаан через відсутність віри. Однак їхні діти засвоїли уроки, які були необхідні для отримання Божих дарів .

Які серйозні уроки, що стосуються наслідків прощення гріха, ви засвоїли?

ЗАСВОЄНІ УРОКИ

«Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до повноти віків». (1 Коринт. 10:11)

До свого повстання вони додали самовпевненість. Вони визнали свою неправоту, але як і раніше покладалися на свої сили, а не на сили Бога (чис. 14: 39-45).

В продовж тривалого часу народ Божий бродив по пустелі, йдучи в Землю обітовану. Сьогодні пустеля - це нескінченний

медіашквал, постійні звукові сигнали вхідних повідомлень і повідомлення про різноманітні розваги. Ця пустеля намагається продавати нам порнографію замість любові і матеріальні блага замість вирішення наших духовних проблем. Ось якби я була трохи стрункішою, трохи молодше, більш самостійною, то це вирішило б усі мої проблеми - впевнено помиляються багато з нас сьогодні.

Подібно ізраїльтянам, ми неспокійні в своєму пошуку спокою і дуже часто шукаємо його не там де він насправді є.

Павло привів їх історію як приклад, щоб ми не повторювали тих же помилок.

(1 Коринтян 10: 1-12).

Чи не пожадай (в. 6)

Не ставай ідолопоклонником, (в. 7).

Не чини перелюбу! (в. 8).

Не спокушай Бога (в. 9).

Не нарікай (в. 10)

Тому ріст віри потрібен, щоб не допускати самовпевненості. Віра допомагає нам триматися Божих обітниць і отримувати їх.

Самовпевненість обходиться дорого, вона веде до смерті. Дуже часто самовпевненістю рухає страх. Через те, що ми чогось боїмося, ми приймаємо рішення, про які потім жалкуємо.

Подумайте про ті випадки, коли ви діяли вірою, і про ті, коли ваші вчинки були продиктовані самовпевненістю. Порівняйте їх для себе.

Віра необхідна нам сьогодні не для виправдання наших проступків, а для абсолютної довіри Божій любові і покори Божим заповідям.

(Е. Уайт, у ранкових дослідженнях і роздумах пише: Наше високе покликання. 9 сячня).

«Кожному з нас пора вирішити, на чиєму ми боці. Агенти сатани будуть активно працювати з кожним розумом, який дозволить йому працювати з собою. Але є також небесні сили, які чекають, щоб передати нам яскраві промені слави Божої, яка доступна всім, хто бажає прийняти Його. Нам вирішувати, чи будемо ми зараховані до слуг Христа чи слуг сатани. Своєю поведінкою ми кожного дня ілюструємо, чию силу ми обрали».

Висновок у тезах

- Між вірою і самовпевненістю немає нічого спільного.
- Тільки той, хто істинно вірує, вільний від самовпевненості.
- Самовпевненість - це сатанинська підробка віри.
- Віра претендує на Божі обітниці і приносить плід послуху.
- Самовпевненість також претендує на обітниці, але подібно до сатани хоче ними оправдовувати своє беззаконня.
- Самовпевненість штовхає нас на порушення Божого Закону.

НАВЧІТЬСЯ ВІДРІЗНЯТИ ВІРУ ВІД САМОВПЕВНЕНОСТІ!

III УРОК - КОРИНЬ НЕЗАПОКОЄННЯ.